

Nr 351.

Av herr **Huss**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 135, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1949/50 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition 1949: 135 har Kungl. Maj:t under anslaget Försvarets sjukvårdsstyrelse: Avlöningar avgivit förslag till partiell omorganisation av den militära sjukvårdens ledning. Förslaget innebär, bland annat, att arméöverläkaren och hans arbetsorgan skulle anknytas till försvarets sjukvårdsförvaltning, vars benämning skulle ändras till försvarets sjukvårdsstyrelse. Föredragande departementschefen uttalade därvid (s. 42), att hänsyn till den utvidgning av generalläkarens ansvar och arbetsuppgifter, som den föreslagna reformen komme att medföra, onekligen talade för en höjning av generalläkarens löneställning. Med hänsyn till pågående utredning rörande löneställning för byråchefer m. fl. högre tjänstemän vore departementschefen emellertid icke nu beredd att föreslå någon ändring i sådant avseende.

Jag finner de av departementschefen anförda skälen för en oförändrad löneställning för generalläkaren icke hållbara. I Kungl. Maj:ts proposition 1943: 180 angående organisationen av försvarsväsendets centrala förvaltning uttalade föredragande departementschefen (s. 256), att han beträffande generalläkarens avlöningsförmåner icke kunde finna skäl att sätta innehavaren av detta ämbete i lägre löneställning än chefen för medicinalstyrelsen, som vore placerad i dåvarande lönegrad C 12, samt att för generalläkarens vidkommande häremot skulle svara lönegrad Cb 3 a (Cb 5). Här-efter uttalade departementschefen följande: »I avbidan på att medicinalstyrelseutredningen skall framlägga förslag om medicinalstyrelsens organisation och om rekryteringen till de befattningar hos styrelsen, för vilka kräves medicinsk fackutbildning, torde det vara nödvändigt att stanna därvid.»

Sedan numera omorganisation ägt rum av medicinalstyrelsen, varvid generaldirektörens löneställning höjts till Cp 21, synes följdriktigheten tala för att generalläkarens löneställning — i överensstämmelse med nyssnämnda principuttalande — höjes till paritet med generaldirektörens i medicinalstyrelsen eller till Cp 21.

I Kungl. Maj:ts nu förevarande proposition 1949: 135 har vidare föreslagits, att behovet av en befattningshavare, vilken kunde övertaga en del av de på generalläkaren ankommande förvaltningsgöromålen m. m., skulle tillgodoses genom att arméöverläkaren erhöles uppdrag att bestrida ifrågavarande uppgifter samt att arméöverläkaren i anledning därav borde beredas

erforderlig tjänstledighet ävensom att annan befattningshavare borde förordnas som vikarie å arméöverläkartjänsten.

Den föreslagna anordningen kan icke anses välfunnen. Förhållandet är att — i avbidan på statsmakternas ställningstagande till 1944 års militär-sjukvårdskommittés förslag — uppkomna ledigheter i läkarbeställningarna å arméstabens underhållsavdelning (arméöverläkarens expedition) sedan år 1946 icke blivit tillsatta med ordinarie innehavare. Sålunda uppehålls regementsläkarbefattningen vid den viktiga personaldetaljen av tillförordnad läkare och den sistnämndes ordinarie bataljonsläkartjänst likaledes av tillförordnad läkare. Skulle dessutom arméöverläkartjänsten uppehållas på förordnande, innebure detta utebliven ordinarie anställning för ytterligare personal. En sådan anordning skulle medföra betydande rekryteringssvårigheter.

Här anförda skäl tala starkt för inrättande vid försvarets sjukvårdsstyrelse av en befattning i Cp 14 för ändamålet samt bibehållande av nuvarande arméöverläkartjänsten.

Slutligen anser jag, att sjukvårdsförvaltningen i sina medelsäskanden för budgetåret 1949/50 framlagt övertygande skäl för justering av löneställningen för den å sjukvårdsstyrelsens stat uppförda byrådirektörsbefattningen (Ca 29). Ämbetsverket har nämligen i dessa medelsäskanden — under framhållande att denne befattningshavare enligt ämbetsverkets instruktion innehade ställning motsvarande byråchef samt att befattning som byrådirektör enligt av riksdagen godkända grunder regelmässigt borde upptagas i 31 lönegraden — föreslagit tjänstens inplacering i sistnämnda lönegrad. Såvitt jag kunnat utröna, torde ifrågavarande byrådirektörsbefattning vara den enda i Ca 29 kvarstående befattning inom statsförvaltningen, vars innehavare instruktionsmässigt har byråchefs ställning.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen med ändring av propositionen 1949: 135, i vad avser anslaget till Försvarets sjukvårdsstyrelse: Avlöningar, ville besluta,

dels att generalläkaren skall inplaceras i lönegrad Cp 21,

dels att i försvarets sjukvårdsstyrelse skall nyinrättas en befattning såsom generalläkarens ställföreträdare i Cp 14,

dels ock att byrådirektörsbefattningen i ämbetsverket skall inplaceras i Ca 31.

Stockholm den 2 april 1949.

Ragnar Huss.